

ת"פ 40185/07/13 - מדינת ישראל נגד שני אבו, שיראל כהן, חיים שמש

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 40185-07-13 מדינת ישראל נ' אבו ואח'
בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אברהם הימן
המאשימה מדינת ישראל
נגד הנאשמים
1..שני אבו
2..שיראל כהן
3..חיים שמש

07 אפריל 2014

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד עירית גלר
הנאשמת 1 וב"כ עו"ד מרגולוב בשם עו"ד חן מאירי
הנאשמת 2 וב"כ עו"ד קובי מרגולוב
הנאשם 3 וב"כ עו"ד נטע לב

גזר דין

גזר הדין שלפני, מבוסס על אירוע מיוחד במינו, הן משום "סיפור המעשה" כמו גם משום הדמויות הרלבנטיות לו, דהיינו שלושת הנאשמים. שלושת הנאשמים בתיק זה, מכירים אחד את השני. שתי הנאשמות: 1 ו- 2 עבדו בתחנת דלק בעיר ראשון לציון, כ"עבודה מועדפת" לחיילים משוחררים. בינן לבין נאשם 3 הייתה הכרות מוקדמת.

במועד הרלבנטי לכתב האישום, עבדה נאשמת 1 בתחנת הדלק, ואילו נאשמת 2 עזבה העבודה יומיים קודם למועד הרלבנטי.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן בהן הודו הנאשמים, עולה כי במועד שאינו ידוע לתביעה, עובר ליום 14.7.13 קשרו הנאשמים קשר, באופן שבעת שנאשמת 1 תעבוד בתחנת הדלק, יגיע למקום נאשם 3 ביחד עם אדם נוסף, שזהותו נותרה עלומה במשפט זה, כאשר פניו נאשם 3 תהיינה רעולות, ויטול מנאשמת 1 את הפדיון היומי של תחנת הדלק. הנאשמים תכננו לחלק ביניהם את הפדיון.

כפי העולה מכתב האישום ומהודיית הנאשמים, בתאריך 14.7.13 בשעת צהריים התקשרה נאשמת 2 לנאשם 3 ומסרה

עמוד 1

לו כי באותו יום תהיה נאשמת 1 בתחנה לבדה. בהמשך לכך, סמוך לאחר השעה תשע בערב לאחר שנאשמת 1 סיימה משמרת העבודה בתחנת הדלק, נטלה את הפדיון היומי בסך 25,000 ש"ח, הניחה אותו בתוך תיק קטן. לאחר מכן ישבה נאשמת 1 בספסלים שבתחנה. אותה עת הגיעו למקום נאשם 3 ביחד עם האדם האחר כאשר פניהם רעולות והאדם האחר אוחז בחפץ הנדמה להיות אקדח. השניים נגשו אל הנאשמת 1, האדם האחר נופף באקדח לנוכח פני הנאשמת 1 ובתגובה הנאשמת פתחה התיק בו היה הפדיון היומי, והאדם האחר נטל הפדיון. אחר כך נמלטו הנאשם 3 והאדם האחר מן המקום. בהמשך לכך, סמוך לשעה עשר בלילה ניגשה הנאשמת 1 אל תחנת המשטרה ומסרה לשוטר בתחנה כי נשדדה על ידי אלמונים אשר זהותם אינה ידועה לה.

למען הבהירות ייאמר כי מתוך עובדות כתב האישום כמו מנסיבות המקרה, מדובר למעשה בתכנון מוקדם של הארבעה, שלושת הנאשמים והאדם הנוסף, לביים שוד שאירע בתחנת הדלק, על מנת שהארבעה יזכו בסכום הגניבה.

עולה אם כן, שהנאשמים הודו בעבירות כדלקמן: נאשמת 1 בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, שיבוש הליכי משפט וגניבה ממעביד. באשר לנאשמת 2 הודתה בעבירות של קשירת קשר לפשע, וסיוע לגניבה בצוותא חדא ואילו נאשם 3 הודה בעבירות של קשירת קשר לפשע וגניבה בצוותא חדא.

בדיון שהתקיים לפני ביום 3.4.13 הודיעו הצדדים כי באו לכדי הסדר טיעון. על פי ההסדר כתב האישום יתוקן, נאשם 3 יורשע לאחר הודייתו על פי עובדות כתב האישום. באשר לנאשמות 1 ו-2 הרי ששתיהן לא תורשענה. הוסכם כי בטרם טיעונים לעונש יופנו השלושה לשירות המבחן לקבלת תסקיר. התביעה הצהירה כי אינה מחויבת להמלצות שירות המבחן. במסגרת הסדר זה, הוסכם כי שאלת הרשעת נאשמות 1 ו-2 תבחן על ידי שירות המבחן. ראוי להדגיש בעניין זה - לא הוסכם בין הצדדים באשר לסיום ההליכים לרבות באשר להרשעת הנאשמות. הנאשמות בקשו לשקול אי הרשעתם.

עובר לדיון שהתקיים ביום 25.3.14 הוגשו שלושה תסקירים משירות המבחן. באשר לנאשמות 1 ו-2 המליץ שירות המבחן להימנע מהרשעתן ולחייבן בשל"צ כמו גם במבחן למשך שנה. באשר לנאשם 3 הומלץ על ידי שירות המבחן לחייבו בפיקוח שירות המבחן למשך שנה ולחייבו בשל"צ.

בטיעוני התביעה לעונש עתרה נציגת התביעה לדחות המלצות שירות המבחן. בתוך כך להרשיע הנאשמות, לגזור על נאשמת 1 עונש של מאסר שירוצה בעבודות שירות, על נאשמת 2 עונש של מאסר על תנאי, של"צ ופיצוי ועל נאשם 3 עונש מאסר בפועל למשך 8 חודשים. כל אלה בצירוף עונשים נלווים.

עתירת התביעה לעונשים אלה מבוססת על חומרת העבירה ונסיבות ביצועה. מדובר בעבירה חמורה של גניבה ממעביד שביצעה נאשמת 1 בסיוע ולאחר תכנון מוקדם עם הנאשמים האחרים, גניבה של סכום כסף לא מבוטל. באת כוח התביעה לא התעלמה מהנימוקים לקולא שפורטו בתסקירי שירות המבחן, אך לפי גישת התביעה חומרת העבירות גוברת על שיקולים אישיים.

באי כוח הנאשמים ביקשו לאמץ המלצות שירות המבחן. כל סניגור בתורו, עמד על האמור בתסקיר המתייחס לנאשם אותו הוא מייצג. לפי גישה זו, הנאשמות, הינן צעירות לאחר שירות צבאי, אשר עבדו בתחנת הדלק לאחר שירותן הצבאי, כעבודה מועדפת. זו להן הסתבכות ראשונה ומדובר במעידה חד פעמית של נערות צעירות שיש להתחשב בכך ולא לפגוע בעתידן אם יורשעו בדיון. באשר לנאשם 3 באת כוחו, הפנתה תשומת הלב כי מדובר בבחור צעיר, שנסיבותיו האישיות והמשפחתיות מורכבות ביותר כפי המפורט בתסקיר שירות המבחן. עוד ציינה באת כוח הנאשם כי חיובו בעונש מאסר שירוצה בעבודות שירות יהיה בו כדי לפגוע קשות בנאשם לפי שיפוטר מעבודתו עבודה המסייעת לייצוב כלכלי של המשפחה.

המקרה שלפני מעורר בעיה כבדת משקל בעת גזירת הדין. הנאשמות בחורות צעירות לאחר שירות צבאי, נורמטיביות, הבאות מרקעים משפחתיים מורכבים, ביצעו עבירות שהן ברף חומרה גבוה. אין ספק כי, באשר לנאשמת 1 רף החומרה גבוה לפי שקשרה קשר עם השניים האחרים, כמו גם עם אותו אדם אחר, אלמוני, שזהותו נותרה עלומה. ויודגש שלושת הנאשמים, לרבות ובמיוחד הנאשם, לא חשפו זהותו של שותפם - "האדם האחר", לגנוב כספו של מעבידה, בעלי תחנת הדלק, בעלים אשר העניקו לה פרנסה וכבוד. באשר לנאשמת 2, אכן, חלקה בפרשה אינו ברף חומרה גבוה, אך אין להתעלם כי שותפה היא לתכנון המוקדם ולביצוע העבירות. ובאשר לנאשם 3 הרי הורשע בעבירות חמורות של קשירת קשר לפשע וגניבה בצוותא חדא. נאשם זה היה, כך נראה, הרוח החיה להוצאה לפועל של תוכנית הנאשמים לגנוב כספו של מעבידה של נאשמת 1.

מה העונש הראוי במקרה זה? שאלה קשה זו עולה אך משום נסיבותיהן האישיות של הנאשמות ואף כי נאשם 3 הינו בעל עבר פלילי הרי שעבר פלילי זה מקורו בהליכים של בית משפט לנוער בהיות הנאשם קטין עת ביצע עבירות.

בבואי לגזור הדין, מצאתי להתחיל תחילה בנאשמת 2. לכאורה אכן, המעשים ומתוך כך העבירה המיוחסת לנאשמת זו אינם מן החמורים. יתירה מזו, שירות המבחן ממליץ להימנע מהרשעתה. על פי כתב האישום עשתה הנאשמת מעשה של תיאום בין נאשמת 1 לבין נאשם 3 וחברו האלמוני. אך בחינת המעשה האסור אינה בחינה פורמלית טכנית. נאשמת זו הינה חוליה אחת בין חוליות ביצוע העבירה העיקרית והיא למעשה גניבת כספו של המעביד, בעלי תחנת הדלק, שהשלושה קשרו קשר לגנוב רכשו.

איני סבור שיש להקל ראש במעשיה של נאשמת 2. קל וחומר שאיני סבור שיש להמעיט בחומרת מעשיה של נאשמת 1 שהייתה למעשה הרוח החיה בפרשה זו.

אכן, הפרשה שלפני יכול ותצטייר כאחד מסיפורי "חסמבה". רוצה לומר התארגנות חובבנית של צעירים לגנוב כספו של בעלי תחנת דלק. אלא שאין זו חזות הכול. יש לבחון באופן מהותי את אשר התרחש במקרה שלפני. השלושה ביחד עם חברם, אותו אלמוני שנטל 25,000 ש"ח, כספי הגניבה וכאילו נעלם. במקרה זה, מדובר בשלושה שתכננו תכנון מוקדם, שאינו פשוט כלל וכלל, לפיו, הנאשם וחברם, האלמוני, יחבשו מסכות באופן שפניהם יהיו רעולות, ויעמידו פנים כאילו שודדים הם את כספי תחנת הדלק. נסיבות אלה חמורות ביותר ואין להקל ראש. לא התעלמתי ולו בשמץ באשר לנאמר על הנאשמות בתסקיר שירות המבחן. יחד עם זאת, אני סבור כי לנוכח חומרת המעשים, מעשי הנאשמות לא יהא זה ראוי לסיים ההליכים באי הרשעת הנאשמות. אני סבור כי סיום ההליכים באי הרשעת הנאשמות בכתב אישום כפי שלפני,

הוא בלתי מידתי ולא ראוי. אשר על כן, אני מרשיע הנאשמות 1 ו-2 בעבירות המפורטות לעיל בביצוען הודו השתיים.

באשר לנאשם 3. התלבטתי לא במעט. התביעה עתרה להשית עליו עונש של מאסר בפועל למשך 8 חודשים. אכן, חלקו של נאשם זה ביחד עם חברו הוא חלק רב משמעות שיש לתת עליו מענה עונשי. הנאשם "גייס" לשם פעולת הגניבה ממעבידה של נאשמת 1 אדם אלמוני, ושניהם גנבו סכום של 25,000 ש"ח. האם הסכום הוחזר? התשובה שלילית. האם נאשם 3 סיפר מי הוא אותו שותף שביחד עמו גנבו סכום כסף זה? לא ולא. ואני שואל בנסיבות אלה, מדוע יישקל עניינו של הנאשם לקולא? מדוע לא אורה על מאסרו של הנאשם לתקופה מסוימת?

כאן המקום להתייחס לתיקון 113 לחוק העונשין. השאלה הראשונה שיש לשאול היא מה הוא מתחם העונש ההולם לנאשמים?

בנסיבות המקרה, על פי מהות העבירות והן גניבת פדיון יומי של בעלי תחנת דלק, על ידי הנאשמת 1 ועובדת בתחנה, תוך הפרת אימון שנתן בה בעלי התחנה, ותוך ביצוע עבירה חמורה של גניבה ממעביד, אני סבור כי העונש ההולם לשלושה הוא במתחם שבין מאסר על תנאי למאסר בפועל לתקופה של חודשים ובתווך מאסר שירוצה בעבודות שירות.

בבואי לגזור הדין בתוך המתחם הרי שמצאתי כי האמור בתסקירי שירות המבחן, שיש בו כדי לעמוד לצדם של הנאשם, שכן מדובר בתסקירים חיוביים ביותר, מביאני לכלל מסקנה כי אין להשית על הנאשמים במקרה דנן עונש של מאסר בפועל גם לא כזה שירוצה בעבודות שירות.

שירות המבחן פירט נסיבות אישיות ומשפחתיות של הנאשמים, באופן מעמיק, ברור ומקצועי ביותר. לאחר שעיינתי בתסקיר שירות המבחן, אני סבור כי יש לתת להם משקל רב בעת גזירת הדין. יחד עם זאת, אין לשכוח האינטרס הציבורי הטמון בהשתת עונש על עוברי עבירות מן הציבור. עוד מצאתי להדגיש לחומרה העובדה כי כספי הגניבה, סך של 25,000 ש"ח לא הוחזרו על ידי הנאשמים. השלושה גם מצאו להסתיר זהותו של אותו אלמוני עמו למעשה קשרו קשר לגנוב כספי האחר. עובדה זו יש בה כדי להצביע על חומרת המעשה. שהרי ערך רב יש בהליך הפלילי, משאוחה הנזק שגרמו הנאשמים לאדם. במקרה דנן, לא זו בלבד שלא אוחה הנזק אלא שהנאשמים אף חיפו ומחפיים על זהותו של שותפם למעשי העבירות.

אלה העונשים שאני משית על הנאשמים:

5 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום לא יעבור מי מהנאשמים עבירות נגד הרכוש כמו גם עבירה מן העבירות בהן הורשעו במשפט זה למעט עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין - החזקת נכס החשוד כגנוב.

אני מחייב כל אחד מן הנאשמים לשלם קנס בסך 500 ש"ח או חודש מאסר תמורתו.

אני מחייב כל אחד מהנאשמים לפצות המתלונן בעלי תחנת הדלק בסך של 8,400 ש"ח. התביעה תמציא למזכירות בית המשפט פרטי בעלי תחנת הדלק.

ככל שהנאשמים או מי מטעמם הפקידו כל אחד מהם סך של 5,000 ₪ כערובה לשחרורו אזי הסכום יועבר על חשבון הפיצוי.

הקנס כאמור לעיל ישולם עד ליום 1/7/2014 - לא ישולם הקנס ייאסרו כאמור.

יתרת תשלום הפיצוי לאחר הקיזוז כאמור לעיל תשולם בשלושה תשלומים חודשיים שווים ורצופים, כשהראשון שבהם יהא 1/8/2014.

אני מחייב הנאשמת 1 לבצע של"צ על פי תכנית שהוכנה עבורה על ידי שירות המבחן בהיקף של 180 שעות. הסברתי לנאשמת בלשון פשוטה משמעות השל"צ הבינה והסכימה.

אני מחייב הנאשמת 1 להיות בפיקוח שירות המבחן למשך שנה.

באשר לנאשמת 2 אני מחייב אותה לבצע של"צ בהיקף של 180 שעות על פי תכנית שהוכנה עבורה על ידי שירות המבחן. הסברתי לנאשמת בלשון פשוטה משמעות השל"צ הבינה והסכימה.

אני מחייב הנאשמת 2 להיות בפיקוח שירות המבחן למשך 18 חודשים.

באשר לנאשם 3 אני מחייב הנאשם לבצע של"צ בהיקף של 180 שעות על פי תכנית שהוכנה עבורו על ידי שירות המבחן. הסברתי לנאשם בלשון פשוטה משמעות השל"צ הבין והסכים.

אני מחייב הנאשם 3 להיות בפיקוח שירות המבחן למשך שנה.

המוצגים - ייעשה בהם על פי שיקול דעתו של הממונה על החקירה.

על המזכירות לשלוח העתק הפרוטוקול לשירות המבחן.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום ז' ניסן תשע"ד,
07/04/2014 במעמד הנוכחים.
אברהם הימן, סגן נשיאה